

Reprízování filmů v kinech na menších obcích

Předešlé dva články byly věnované kinům v menších městech, konkrétně pak množství promítání a dramaturgii. Nasbíraná data z hlášení UFD nám dokázala, že průměrný počet projekcí roste přímo úměrně s velikostí obce, ale že ve městech do 30 000 je tento růst svázán s velikostí spíše slabě a jiné prvky počet projekcí mohou ovlivnit výrazně silněji (dramaturgie kina). Dramaturgicky co do poměru hraných, animovaných a dokumentárních filmů nebo počtu českých filmů se pak kina v menších městech zásadním způsobem neodlišují od prostorů ve větších městech či multiplexu. Zjištěné výsledky ovšem neposkytly klíč k bližšímu a specifičtějšímu porozumění kinům v menších obcích a spíše dokázaly, že se tyto prostory od ostatních, větších kin zásadně neliší. Nicméně i tak, můžeme nyní nasbírané údaje využít při podrobnějším sledování reprízování konkrétních filmů. V tomto článku chceme představit práci s opakováním konkrétních titulů v malých městech a sledování rozdílné programové periody.

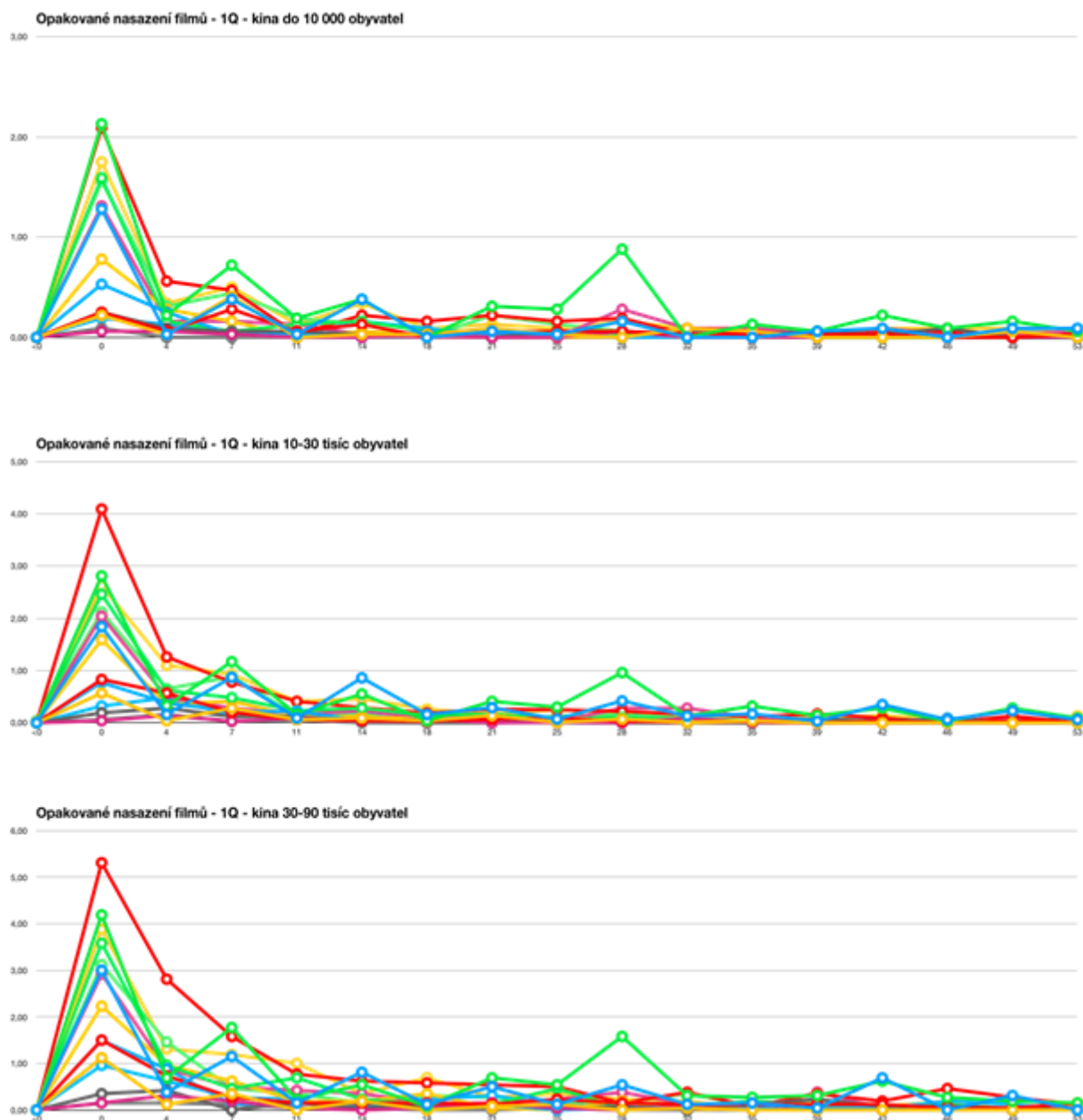
Velmi důležitou roli v práci kinaře zastává programování, které se v jednotlivých prostorech liší. Zatímco kina malých obcí se uchylují k měsíčnímu i dvouměsíčnímu programování, kina z velkých měst tvoří čtrnáctidenní program. Vedle toho multiplexy pracují s téměř matematicky tvořeným týdenním programem vzniklým na základě zjištěné návštěvnosti. Rozdíl je tedy v délce intervalu, na který se filmy plánují. Multiplexy tedy mohou svobodněji variovat program dle aktuální návštěvnosti a naopak divák kina z malých měst musí na reprízu počkat i více jak měsíc, než má kinař příležitost znovu úspěšný film nasadit. Je však otázka, zda to pod tlakem nových premiér a delšího odstupu od úspěšného uvedení opravdu udělá.

V rámci práce s údaji z hlášení UFD jsme sledovali konkrétní filmy dle typu a pozorovali způsob jejich nasazování. Předně jsme chtěli zjistit, zda se nasazení do programu liší v závislosti na velikosti obce. Pro konkrétní zpracování dat jsme vzali 15 filmů z prvních dvou měsíců 1. čtvrtletí a sledovali počty nasazení v závislosti na délce od premiéry. Vybrali jsme nejvýraznější filmy z různých kategorií - pohádky/filmy pro děti, artové filmy, české romantické filmy pro ženy, česká komedie, sci-fi blockbuster, thriller, historický film, young adult film. Z důvodu anonymizace neuvádíme konkrétní tituly ani přesná data uvedení, která nejsou pro prvotní zjištění natolik nezbytná.

Jednotlivé křivky v přiložených grafech pod odstavcem představují zmiňované různé typy filmů, které jsme sledovali v obcích v kategoriích do 10 000, v rozmezí 10 000-30 000 a pak od 30 000 do 90 000 obyvatel. V těchto třech kategoriích vyšly ve výsledku křivky velmi podobně. Dle očekávání se liší pouze v počtu uvedení filmů, tedy že na větších městech dochází k častějšímu uvedení konkrétního titulu než na malé obci. To je samozřejmě spojeno s faktem, že čím větší město, tím je celkový počet projekcí vyšší. Na vodorovné ose vidíme počet dnů od premiéry (0 znamená den prvního uvedení do kin, obvykle čtvrtek, v hlášeních pro UFD se tím vymezuje celé období čtvrtek-neděle po uvedení do kin, 4 znamená čtyři dny od premiéry, v hlášeních UFD odkazuje na období pondělí-středa). Na svislé ose průměrný počet uvedení díla v kině dané kategorie. Za kina v dané kategorii se jedná o průměrnou hodnotu - tzn. počet nasazení ve všech kinech kategorie děleno počtem kin dané kategorie v hlášení UFD.

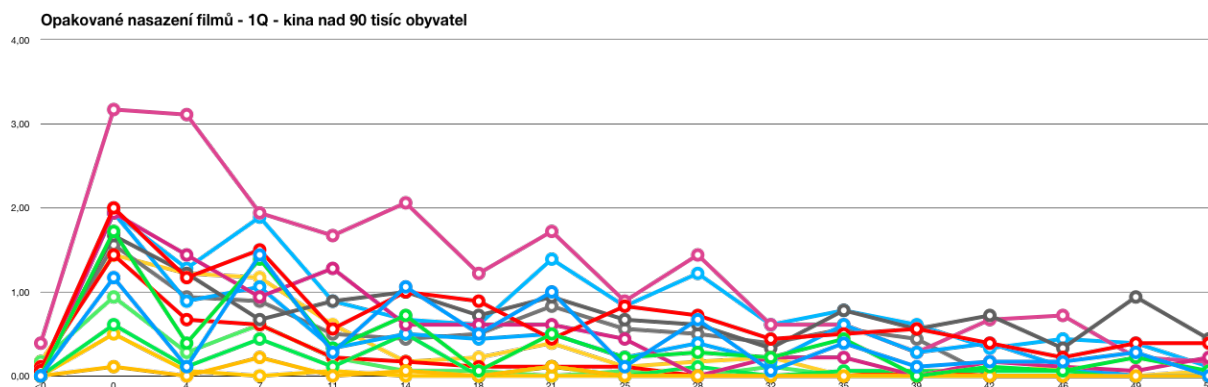
Velkému i malému městu dominují stejné tituly. O první příčku se pere česká pohádka s romantickým filmem pro ženy. Primárně jde tedy o filmy s diváckým potenciálem. Z grafů lze také

vysledovat omezení kin v malých městech variovat program dle návštěvnosti. Vidíme nasazení filmů u nejmenších kin opravdu v prvním týdnu, druhý týden se kina vrací už jen k některým filmům, po dvou týdnech už jen minimálně a tři týdny po premiéře už pravděpodobnost, že film nalezneme v jakémkoli kině pod 10 tisíc obyvatel je minimální. Ve skutečnosti to podobně platí i pro další dvě kategorie, asi nejpřekvapivější to je v kategorii 30-90 000 obyvatel.

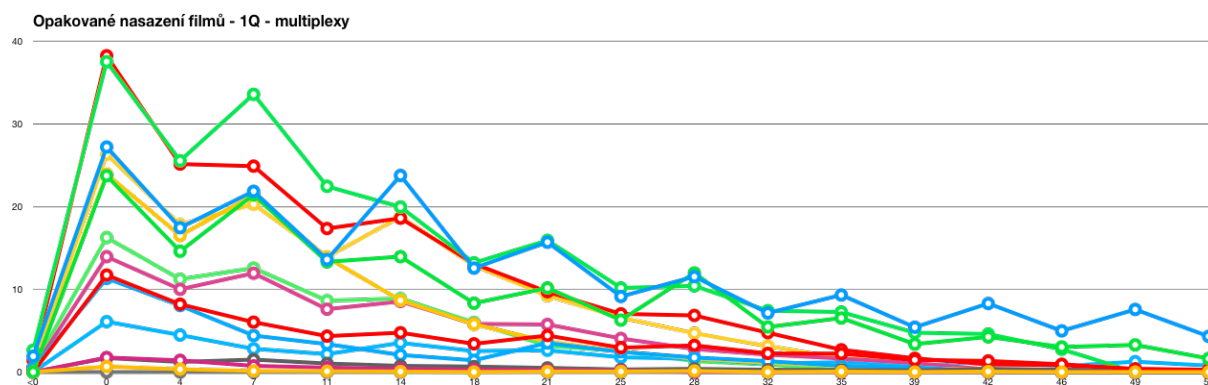

Liší se však od kin na městech s více jak 90 000 obyvateli a od multiplexů. Multiplexy kromě české pohádky hrají i zahraniční velkořím a řím pro děti. Naopak kina velkých měst (vyjma multiplexů) promítají více artové snímky a jejich řastější nasazování trvá delší dobu než na malých městech. Hrají řeské komedie, historické a evropské řimy. Pokud se tedy některá sledovaná skupina kin liší, jsou to prostory mimo multiplexy z měst nad 90 000 obyvatel. Mnohem obratněji (oproti kinům na maloměstě pracují převážně s dvoutýdenním nasazováním) pracují s variací programu podle návštěvnosti a v řele jejich programu stojí řimy, které nedominují ani multiplexům ani malým kinům (viz graf Kina nad 90 tisíc obyvatel). Nicméně poté promítají řeské pohádky a ozkoušené romantické komedie podobně jako

jiná kina. Promítací prostory ve městech nad 90 000 obyvatel jsou často pod vlivem přítomného multiplexu na stejném městě, což je důvod jejich programového odlišení a zaměřování se na jinou cílovou skupinu.

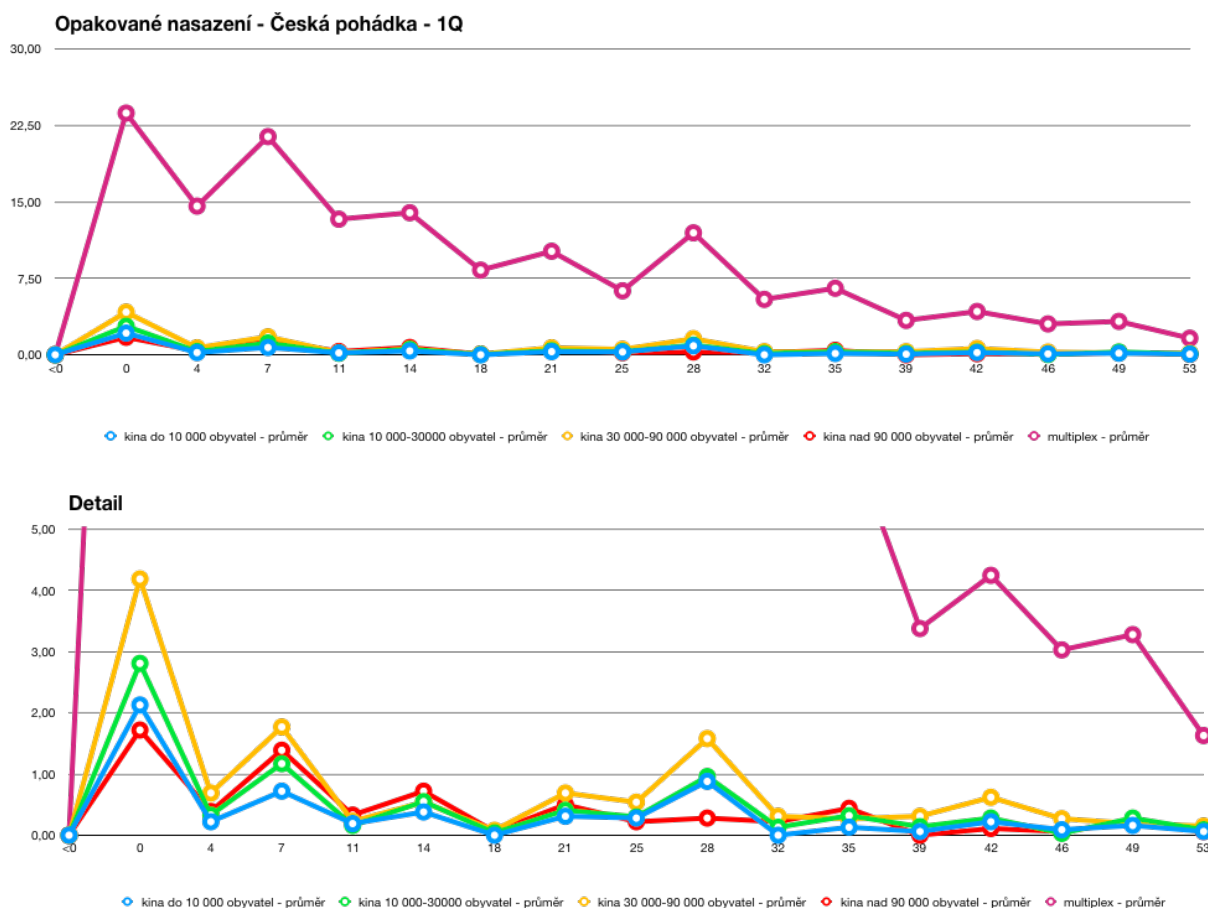

Zmiňované multiplexy pak pracují s týdenním programováním, které je dáno zjištěnou návštěvností. Filmy, které jsou populární, hrají dokud si udrží svou návštěvnost. Dramaturgicky sází na zahraniční velkoфильmy a animované dětské a rodinné filmy. Artový a evropský film naopak od kin na velkých městech hraje velmi okrajově.

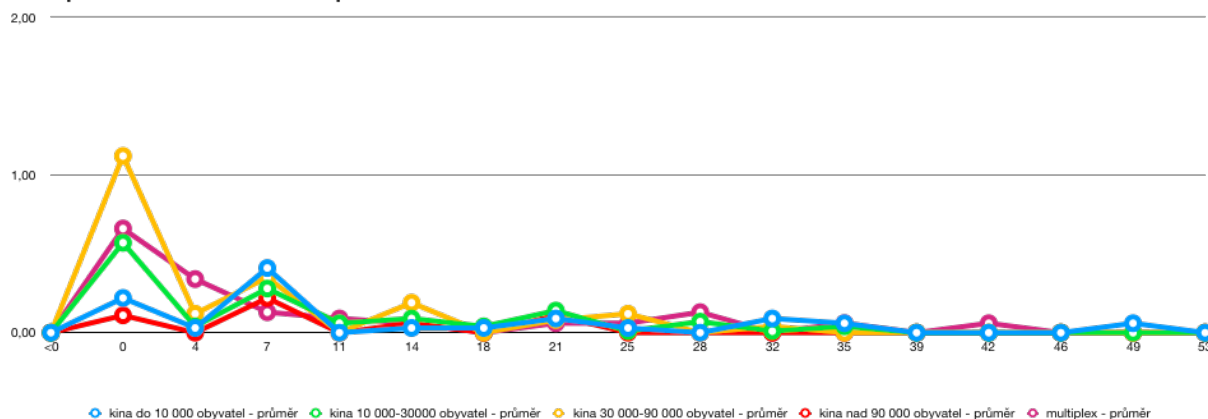
Reprízování filmů v kinech na menších obcích #2

Nyní se přesuňme ke konkrétním typům filmů a jejich rozdílné úspěšnosti v různých kinech dle velikosti obce. Úspěšná dětská pohádka s dobrým kritickým ohlasem a zvládnutou promoakcí měla největší návštěvnost v multiplexech a kinech v obcích do 90 000 obyvatel. Naopak je opět vidět rozdílná strategie klasického kina ve velkém městě nad 90 000. Dílo se navíc dočkalo opětovného promítnutí v novém programovacím období (výchylka křivky 28.den).

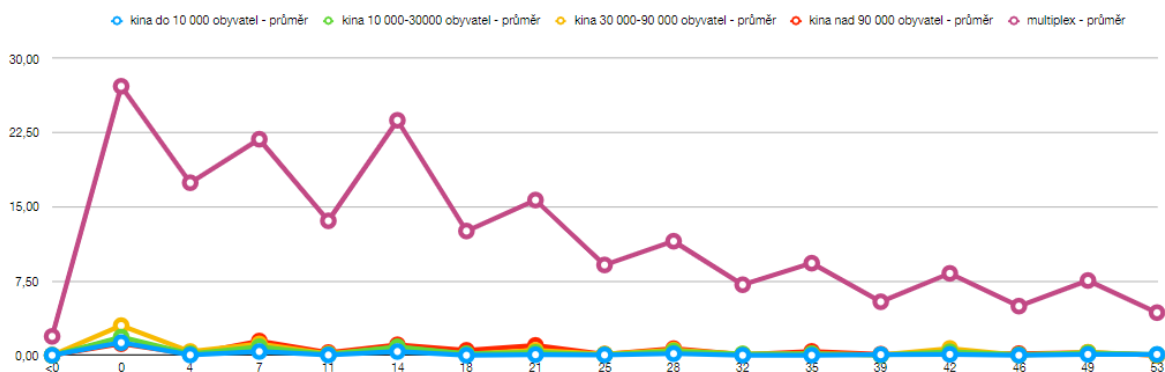
Následující příložený graf naopak ukazuje neúspěšnou českou pohádku v kinech. Dílo nemělo zdaleka takovou propagaci jako předešlý zástupce a neblaze dopadlo i s kritickým hodnocením. V porovnání s předešlým grafem můžeme pozorovat mnohem větší návštěvnost a okamžitý pokles po nasazení. Liší se i prostory, v nichž se udržel nejlépe. Oproti multiplexu ho hrála nejvíce kina na městech s 30-90 000 obyvateli, avšak po prvním týdnu téměř zmizela (v malých kinech se dokonce nasazuje v druhém týdnu po premiéře více než v týdnu premiéry, pravděpodobně i v druhém týdnu je film nasazován spíše doplňkově k filmům s premiérou.).

Opakované nasazení - česká pohádka - 1Q

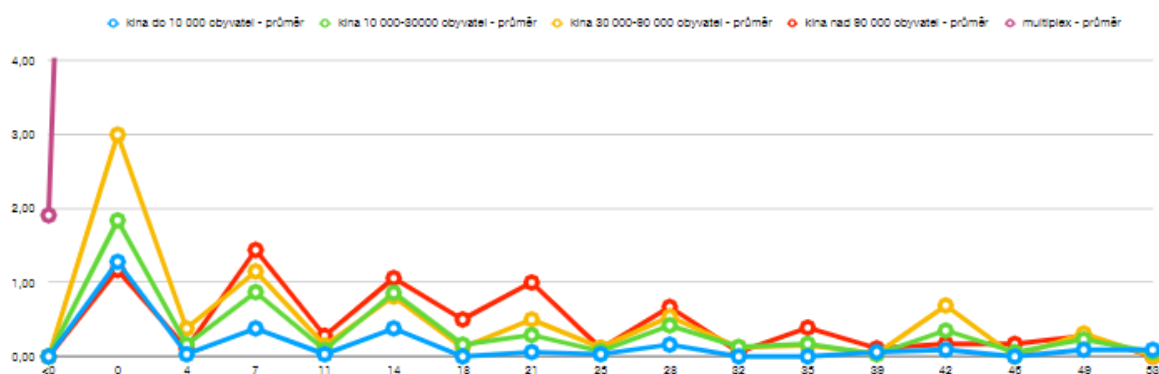

U dětských filmů ještě stojí za zmínku zahraniční animovaný titul, který nejvíce hrají multiplexy (viz graf pod odstavcem). Několikanásobné promítání se právě v těchto prostorách drží i měsíc po premiéře. Graf dokazuje neustále hraní díla, které opakuje až do pozvolného poklesu návštěvnosti. Data tak dokazují atraktivitu titulu a oblíbenost ve všech typech kin, kterým ovšem dominuje právě zmíněný multiplex.

Opakované nasazení - zahraniční animovaná pohádka - 1Q

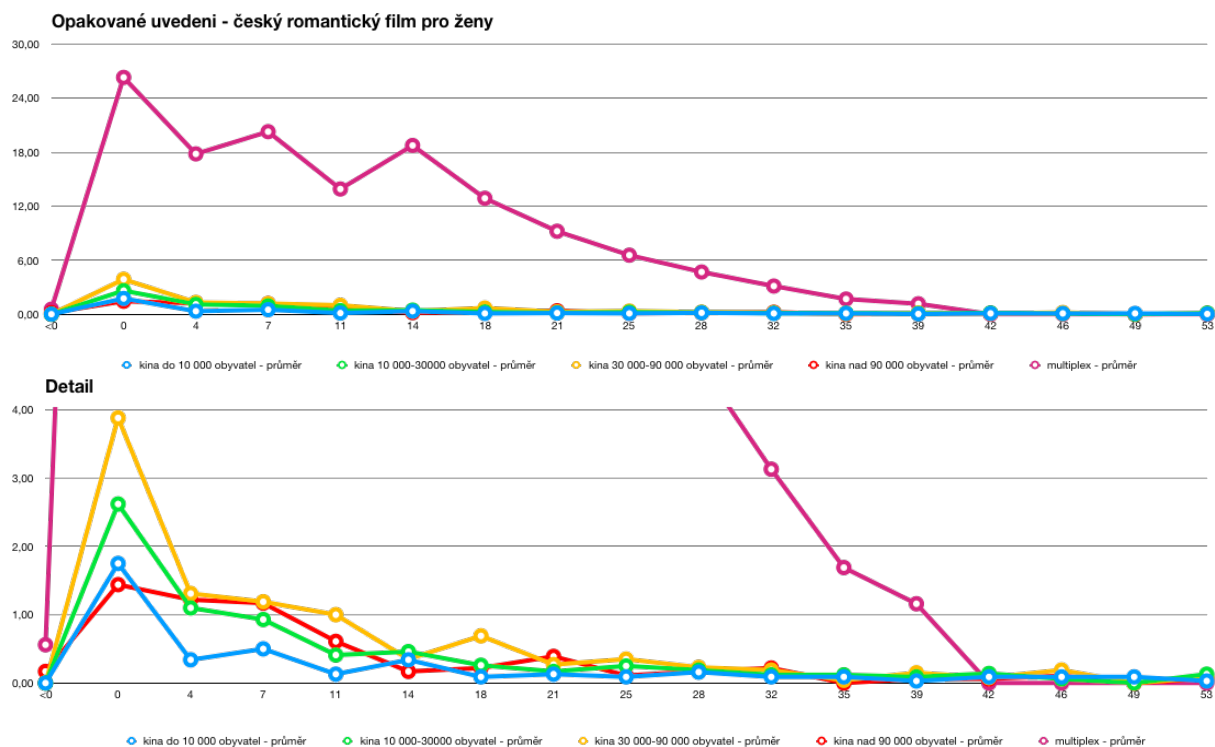

Detail

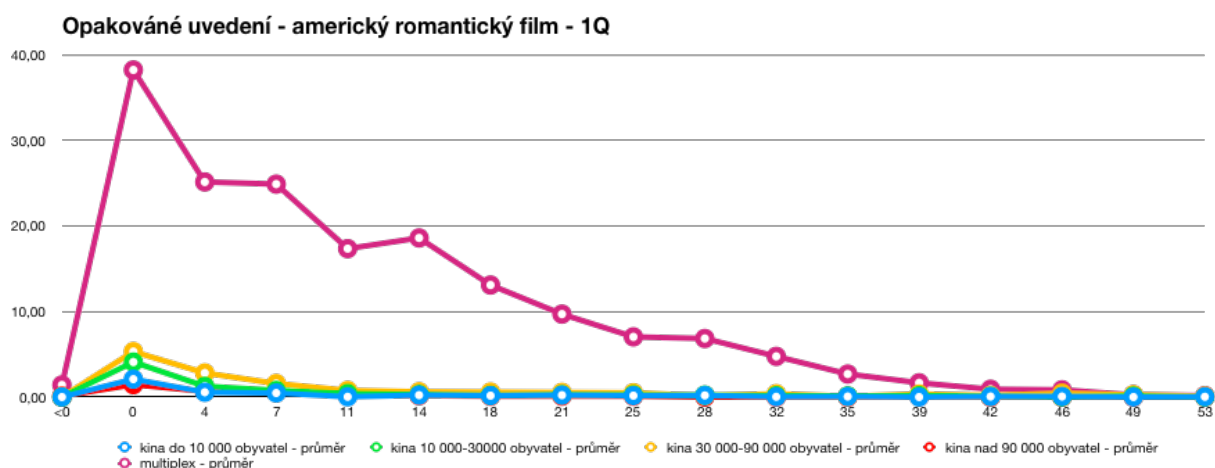

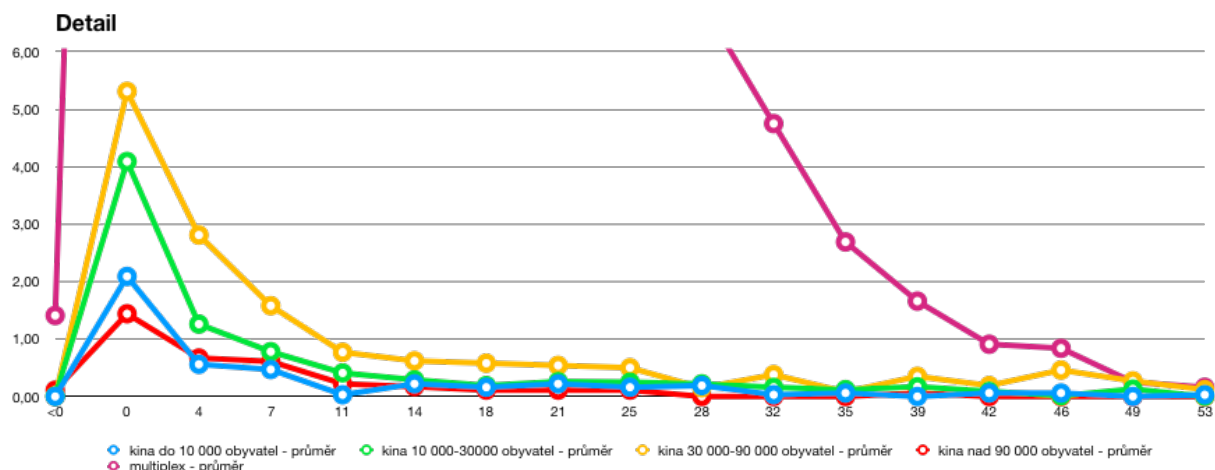
Dalším sledovaným typem byla romantická komedie a to jak zahraniční tak česká. Tuzemský romantický snímek výrazně nasazují multiplexy, přičemž k nejvíce projekcím dojde v prvních dnech po premiéře a poté dochází k pozvolnému snižování (podobně jako česká pohádka). V porovnání s kiny mimo multiplex je film opakován výrazně kratší dobu, což znovu dokazuje graf níže. Zajímavé zjištění je pak nejmenší nasazení v malých městech do 10 000 obyvatel, kde film zopakují nejméně. Oproti

pohádkám se romantické snímky hrají nejen o víkendy (hodnoty 0,7,14 atd.), ale po dobu celého týdne a tak dochází k rychlejšímu vyhrání a tedy kratší době opakování.

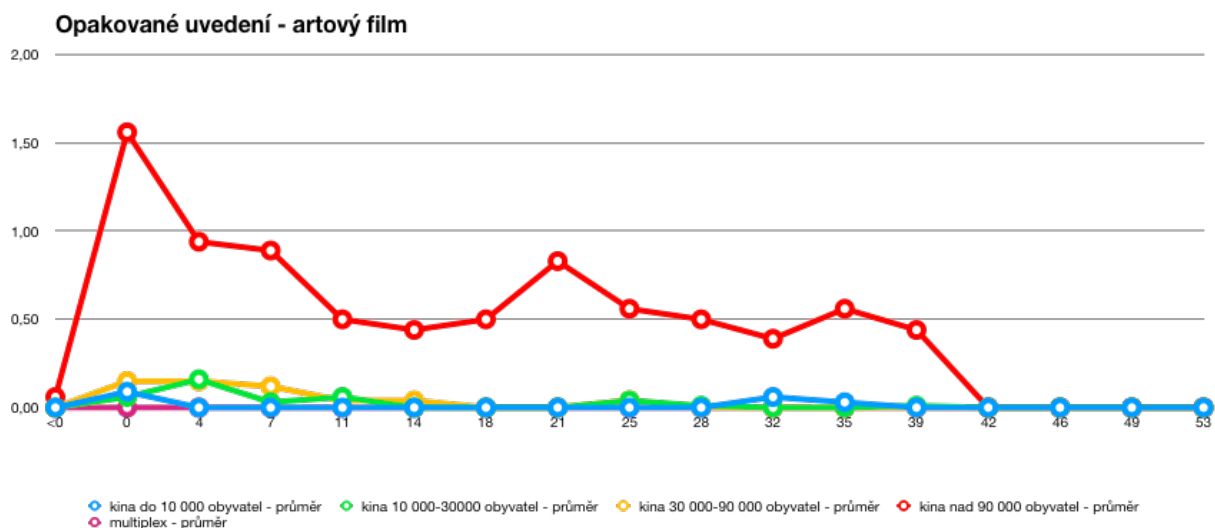

Grafy lze následně porovnat se zahraniční verzí romantického filmu. Typ kin, která hrají zahraniční romantiku se neliší od těch hrající tuzemskou. Opět vede v uvedení multiplex, avšak drobným rozdílem je množství nasazení, které je dáno větším očekáváním návštěvnosti na vybraný titul.

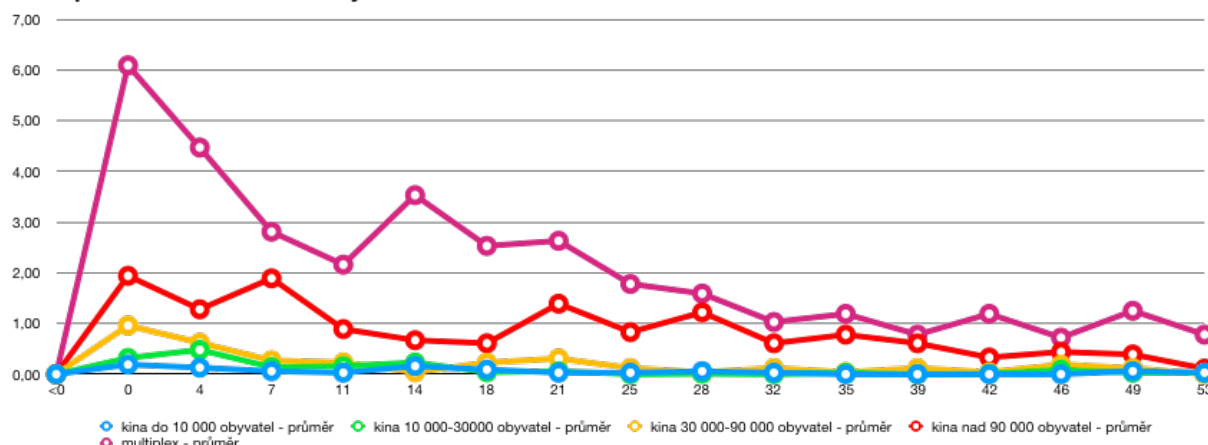

Pro artový film, o jehož námět nejvíce jeví multiplex zájem, jsou nejzásadnější kina ve velkých obcích s více jak 90 000 obyvateli. V takovém případě ho nejvíce nasadí tyto prostory, které jsou schopné ho udržet po delší dobu (viz. graf pod textem).

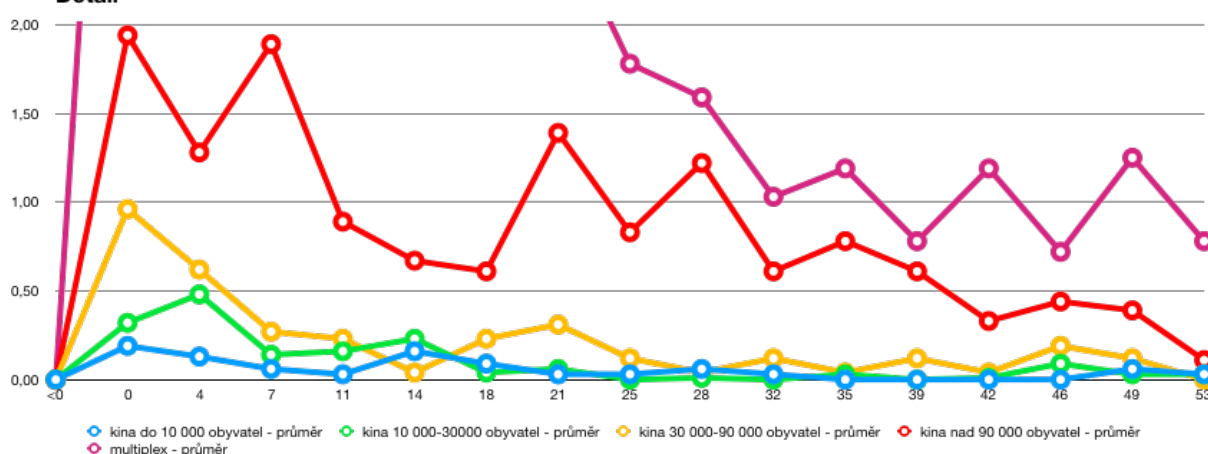

Pokud se jedná o artové dílo, o které jeví zájem jak multiplexy, tak i kina na velkých městech, jde o podobné nasazení a udržitelnost těchto dvou prostorů. Například přiložený graf pod odstavcem ukazuje největší zastoupení filmu v multiplexu, ovšem po prvním týdnu uvedení je míra promítání značně podobná té v sálech klasických kin ve velkých městech, která dokáží dílo udržet zrovna tak dobře jak multiplexy. Naopak kina ve městech do 30 000 obyvatel tento typ filmů nehrají téměř vůbec; a to i když jde o vcelku atraktivní titul s úspěšnými zisky. Zjištěním z grafu je tedy fakt, že se artové snímky těší oblibě ve velkých městech, kde jsou nasazovány, kde jimi kina dokážou oslovit širší publikum a po delší dobu. Otázka obliby není nutně spojena jen s návštěvností, ale především s příležitostí film vidět. Není-li příležitost (tzn. nejsou projekce), nemůže být ani návštěvnost.

Opakované uvedení - artový film - 1Q

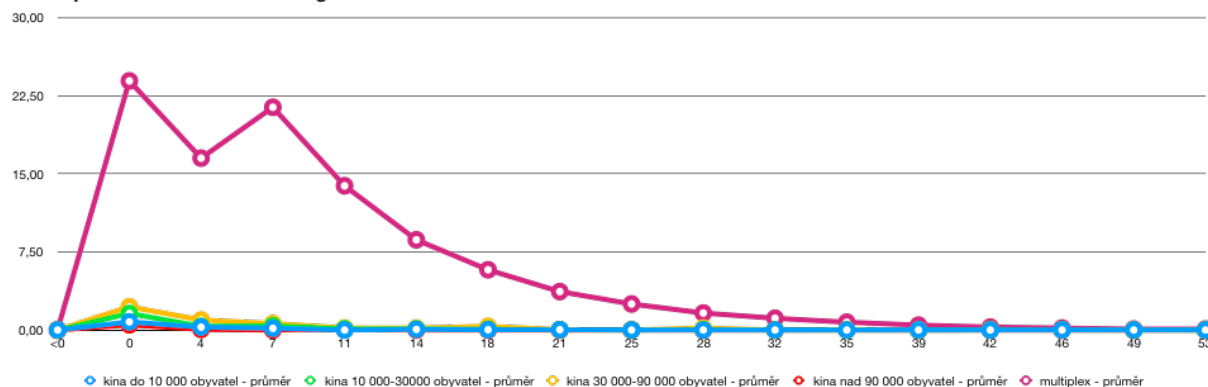

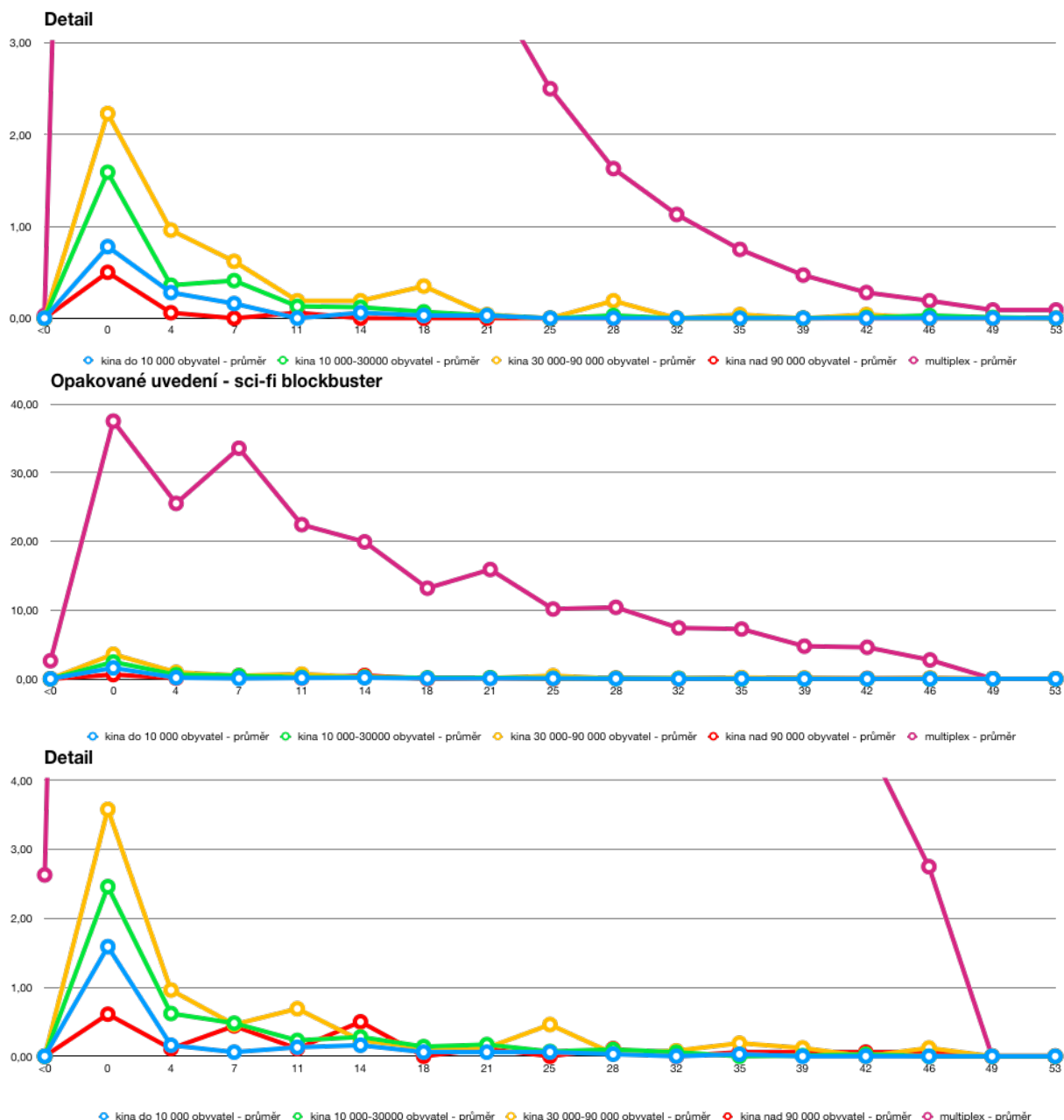
Detail

Poslední filmovou kategorií, které věnujeme prostor jsou young adult filmy, tedy díla s cílovou skupinou předně pro mladší generace, které jsme porovnali se sci-fi blockbustrem. Křivky v grafech pod textem se velmi kopírují a opět lze vysledovat dominanci multiplexů po nichž vzhledem k typu filmu následují kina v obcích s 30-90 000 obyvateli. Oba prostory se dle našich úvah snaží oslovit stejný typ publika. Zatímco ale v multiplexu dochází k poklesu opakování až po premiérovém týdnu, v klasickém kině v takhle velké obci snímek skončí skoro okamžitě s premiérou a nepomáhají mu k udržení v kině ani snahy o reprízu téměř po třech týdnech od uvedení.

Opakované uvedení - Young adult film

Nasbíraná data převedená do uveřejněných grafů nám pomohla zodpovědět pár otázek. V první řadě dokázala, že k největším rozdílům mezi prostory dochází mezi klasickými kiny promítajícími artový program a kiny na menších městech, jež naopak artové snímky do programu téměř nenasazují. V případě méně atraktivního snímku, o který nejvíce zájem ani multiplex, je pak klasické kino na městech s více jak 90 000 obyvateli téměř jediným prostorem, kde lze snímek vidět. Jinak lze sledovat velmi podobné nakládání s artovým snímkem u těchto klasických kin a multiplexů.

Podobně jsme si potvrdili tezi, že je pro kina výhodnější pracovat s maximálně čtrnáctidenním programováním. Pro správné nasazení filmu a možnost pružně reagovat na diváckou poptávku je totiž důležité zkrátit dobu programovacího cyklu. Grafy nám ukázaly, že kina, která mohou tvořit aktuální program, čerpají lépe z atraktivity a oblíbenosti snímku a využívají divácký potenciál. Naopak měsíční programování nemůže podchytit ani divácky oblíbené tituly.

Předešlé články nám dokázaly spíše podobnost veškerých prostorů nezávisle na velikosti obce, nicméně data nasbíraná k tomuto článku nám dokazují alespoň jeden zásadní rozdíl a to v nasazování vybraných titulů a schopnosti jejich opakování. Kromě toho, že jsme zjistili, že malá kina nedokážou kvůli měsíčnímu programování reagovat na diváckou poptávku, tak se mnohdy značně liší i typem filmu (například artové dílo téměř nepouštějí). Jinými slovy, kina na malých městech mají značně omezenou pestrost dramaturgie a pokud na v nich divák nestihne oblíbený titul, většinou ho už vzhledem k programování prostoru neuvidí.

Autoři: Kateřina Vojkůvková, Petr Vítek, Tomáš Drahorád

Zdroje dat: čtvrtletní přehledy UFD všech odehraných kinematografických představení pro roky 2015-2018, přehled kin vypracovaný každoročně UFD pro roky 2015-2018.